

ÜLKEMİZDE

GENÇLİK

SAYI: 2 3 Kasım 1999 FİYATI:250.000 TL. (KDV DAHİL)
SAYI: 2 3 Kasım 1999 FİYATI:250.000 TL. (KDV DAHİL)

HAFTALIK GENÇLİK DERGİSİ
HAFTALIK GENÇLİK DERGİSİ

ARTIK

SÖZ BİZİM

YÖK VE UYGULAMALARINA KARŞI

BOYKOT

Gençlikte bu hafta

12-13. Sayfalar

4. Sayfa

20. Sayfa

17. Sayfa

MERHABA.....	3
BÜYÜTEÇ	4
MECLİSLERDEN.....	5-6
RÖPORTAJ.....	7
İŞTE YÖK.....	8-9
HAYIRLI İŞLER BEYLER.....	10-11
FELSEFE SÖZLÜĞÜ.....	12
ÖYKÜ.....	13
HABER-YORUM.....	14-15
RÖPORTAJ.....	16
KÜLTÜR-SANAT.....	16-17
ÇİZGİLERLE ANADOLU.....	18

**GENÇLİK GELECEKTİR.
GELECEĞİ, KENDİ ELLERİMİZLE
YARATALIM!**

Ülkemizde GENÇLİK Dergisi Sayı: 2 Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri
Müdürü: Akın KILINÇ Genel Yayın Yönetmeni: Fatma ŞENER
Adres: Küçükayasofya cad. No:28 Kat:3 Sultanahmet/İSTANBUL
Telefon-Faks: (0212) 518 65 24 Hesap Numarası: Fatma ŞENER
adına Türkiye İş Bankası Çağaloğlu Şubesi 1095 0504 953 Baskı:
ASPAS

GENÇLİKLE MERHABA

Merhaba,

2. sayımızla yine beraberiz. Hepimiz için zorlu bir dönem başlıyor, sınav dönemi. Tabi bu aynı zamanda uykusuz geçecek gecelerimizin de başlangıcı...

Ve hepimizi yakından ilgilendiren 6 Kasım da yaklaştı. Bu sayımızı daha çok 6 Kasım ve YÖK'ün kuruluşuna ayırdık. Bunun nedeni de öğrenci gençliğin üzerinde uygulanan politikaların temel nedenini oluşturması, har(a)çlar yurt sorunu vb. taleplerimizin gerçekleşmesinde ortadan kaldırmamız gereken ilk engel olmasından kaynaklanıyor. YÖK uygulamaları ve politikalarıyla öğrenci gençlik tarafından yakından tanınan bir kurumdur. Bu konuyla ilgili ve Öğrenci gençliğin örgütlenmesi olan Öğrenci Meclislerini anlatan yazımızda; Öğrenci Meclisi Nedir sorusundan yola çıkarak anlatmaya çalıştık. Bu yazının size yol göstereceğine inanıyoruz.

Bunun dışında: Ülkemizde bize hiç yabancı gelmeyen her an yaşanması olası olaylarda meydana geliyor. Nedir bunlar? Şuan gündemde olan Ahmet Taner Kışlalı cinayetiyle bir kere daha kendini gösteren faili mechu cinayetler ile ilgili yazımızı da okuyacaksınız.

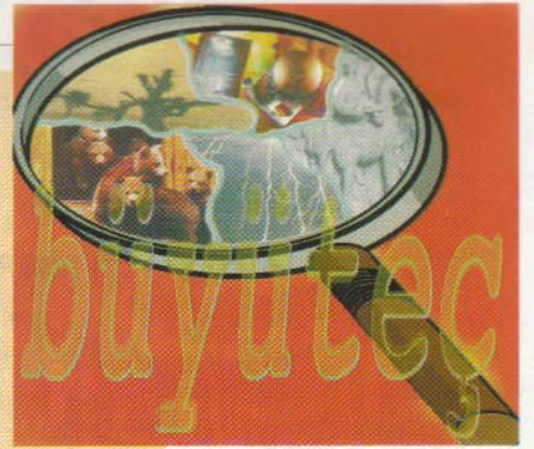
Kültür-Sanat köşesine biraz daha ağırlık verdik. Sanat nedirden başladık. Kültürel mirasımız var. Bizimle üretilen ama bizim dışımızda da yok edilmeye, çürütülmeye mahkum edilmiş bir kültürü, sanatı sizlere tanıtmaya çalışacağız. Elimizden geldiğince, kalemimizin yazdığı kadar sanata bakış açımızı, bunun yanında türkülerimizi, Anadolu motiflerimizi sizlere anlatacağız. Beğeneceğinizi umuyoruz.

Tabi bunların yanında köşe yazılarımız devam ediyor. Haftaya yeni bir köşe yazımızda dergimizde olacak. "Spor"

Bu sayıda da haberlere ve röportajlara ağırlık vermeye çalıştık. Haftaya buluşmak üzere.

İNTERNET'E NASIL BAĞLANABİLİRİZ

İnternete bağlantı aslında karmaşık ama İSS sayesinde daha da kolaylaşır hale gelmiştir. Peki evimizdeki bilgisayardan internete bağlanmak için ne yapmalıyız.

Gereken donanım:

Bilgisayar (PC, Mac vb.), harici (external) ya da dahili (internal) modem, telefon hattı.

Gerekli bilgisayar programları:

Windows, NT, OS/2 gibi işletim sistemleri, PPP bağlantı için gereken desteğe sahiptirler ve ilave bir program gerekmez. Standart internet servislerini (web, ftp, telnet vb) kullanabilmeniz için gereken bazı programlar olacaktır ama bunları internet ortamında ücretsiz bulabilirsiniz.

Diğer gerekenler:

Eğer sadece dial-up bağlantı imkanınız varsa, bağlantı yapabileceğiniz, internete bağlı bir merkez ve orada kullanabileceğiniz bir kullanıcı numarası (account) ya da, slip/ppp türü bağlantıları destekleyen civarınızdaki bir internet servis sağlayıcısı (internet provider).

Bağlantılarınızı gerçekleştirmek için asıl olarak modem'e ihtiyacınız vardır. Modemler, standart telefon hatlarını kullanarak, farklı yerlerdeki bilgisayarlar arasında bağlantı yapılmasını sağlayan aygıtlardır. Bu şekilde, bir bilgisayardan diğerine veri aktarımı yapılabilir, özel bazı protokoller de kullanılabilir.

Modem alırken göz önünde tutmamız gereken hususları şöyle sıralayabiliriz:

Hız, hata düzeltme, veri sıkıştırma, fax özelliği vb.

Peki bizlere hergün reklamlarıyla ulaşan onlarca internet servis sağlayıcısından hangisini seçeceksiniz? Bu soru karşımıza en çetrefilli soru olarak çıkıyor ve cevaplayabilmek için şu kriterleri gözönünde tutmalıyız.

✓Ücreti ne kadar? Öğrenci/öğretim üyesi vb gibi özel indirimleri var mı? Peşin ödemede indirim yapıyor mu? İSS'lerinin talep ettikleri ücretler arasında bazen inanılmaz farkların ve fiyatların pahalı olduğunu söyleyebiliriz. Bu da ülkemizdeki telekomünikasyon hizmetinin çok pahalı olması ile orantılı.

✓Servis telefonları normal şehir içi hat ve ücretli mi? Yoksa, sabit ücretli, sınırsız kullanımlı 822-li hatlara açık mı?

✓İSS'nin bağlantı dış dünya ile (internet) hızı ne?

✓Kullanıcılarına hangi servisleri veriyor? İnternet eğitimi, ücretsiz kurulum ve kurulum paketi, kişisel web sayfası servisi, ücretsiz telefon destek hattı haber grupları ve tartışma listeleri desteği/servisi, e-posta servisi ve e-posta adresi, kullanıcılarına özel servisler ve programlar.

✓Bulunduğu adres coğrafi olarak size yakın mı? (Özellikle Türk Telekom bölge uygulamasına geçtiğinde bu durum daha da önemli olacaktır).

Özellikle, size sağlayacağı servisleri iyi analiz edin. İnternet kullanımı sadece web'de gezinti yapmaktan ibaret değildir. Özellikle, servis sağlayıcınızın size "news" desteği, kişisel web sayfası desteği ve ücretsiz telefon desteği sağlaması önemli. Eğer mümkünse, mutlaka birkaç günlük deneme kullanımı alın.

(haftaya devam edecek)

ARTIK SÖZ GENÇLİĞİN

NEDİR ÖĞRENCİ MECLİSLERİ

Öğrenci Meclisleri 1997 yılı sonlarından beri öğrenci gençliğin gündeminde olan örgütlenmelerdir. Çok farklı kesimlerle tartışıldı, konuşuldu. Gerekliliğinin nedenleri sıralandı. Sorunların ortaklığı noktasında da bu çok farklı kesimlerin birleşme, ortak mücadele etme ve sorunlarını çözmede başvurması gereken örgütlenmeler olduğu da görüldü.

Öğrenci Meclislerini kurma isteğimiz öncelikle bu ülkenin sorunlarından ve bu ülkedeki gençliğin sorunlar karşısındaki duyarlılığından kaynaklıdır.

Şunu belirtmeliyiz ki, yaşadığımız ülke, hakkını aramayana bir şeyin verilmediği bir ülkedir. Karar almada halktan yana hiçbir kaygı tanımayan, ülkesini sevmeyen ama parayı çok seven, bu parayı da halkımızın sırtından kazanmayı seven yöneticilerin, olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Üniversitelerimizde de durum bundan farklı değildir. Hangi üniversitede görülmüştür ki rektörlük bir soruna el atsın veya ne zaman görülmüştür ki YÖK öğrenciden yana bir karar alsın. Hayır! Nasıl bu ülkede halktan yana hiçbir yönetici yok diyorsak, bu eğitim sisteminde de öğrenciden yana hiç bir ku-

rum yoktur. Ülkemizde gençliğin durumunu açıklamak içinse şöyle bir gazetelere bakmak yeterli oluyor. Satanistler, cafelerde, barlarda içki içip sarhoş olan, uyuşturucu kullanan ve gittikçe düşünemeyen ya da sınav ve eğitim sistemi dolayısıyla derslerinin başından kalkamayan, a-sosyal bir gençlik vardır. Peki bunun sorumlusu kimdir? Bu yanlışlıkları yapan gençler mi, yoksa onları bu çözümsüzlüğe iten sistem mi? Elbette ki bu sorunun cevabını vermek hepimiz için çok kolay. Bizleri hor gören, çocuk görüp, "Siz bu sorunları çözemezsiniz" diyen, gençliği cafelere, barlara ve bir bunalımın içine itmeye çalışan bir sistem vardır karşımızda. O zaman sorun bu sistemdir. Oysa ki gençlik, ülkedeki pek çok sorundan bağımsız olmayan üniversitelerindeki sorunlarına karşı mücadele etmelidir. Bizi bu çözümsüzlük ağlarından kurtaracak olan ise içimizdeki doğruya ve güzele ulaşma isteği ve insanlığa karşı olan saygımızdır. Gençlik kendi sorunlarını çözebilecek durumdadır. Yalnızca buna uygun örgütlenmelere ihtiyacı vardır. İşte Öğrenci Meclisleri bu ihtiyacın bir ürünüdür.

Öğrenci Meclisleri, öğrenci gençliği içinde bulunduğu dağınık-

lıktan kurtarmaya yönelik çalışmalarıyla öncelikle birleştirici bir örgütlülüktür. Bu bakımdan öğrencilerin kendi iradelerini koyabilecekleri, sorunlarına çözümler üretebilecekleri bir yapılanmadır. Halktan yana olup, faşist olmayan herkesin katılabileceği ve de katılanların eşit söz ve karar hakkına sahip oldukları örgütlenmelerdir meclisler.

Sorunlarımıza çözümler getireceğiz diyoruz. O zaman sorunlarımız nelerdir ve ne gibi bir bakış açımız olmalıdır?

Öğrenci gençliğin yaşadığı en büyük sorun YÖK'tür. Yaşadığımız pek çok sorunun kaynağında YÖK yatar. Dolayısıyla öğrenci gençliğin karşısına aldığı güç YÖK'tür. Tabii ki bu uzun bir çalışmanın ürünü olacaktır. Bunun için öncelikle üniversitelerimizdeki sorunları çözmeyi düşünmeliyiz. Ama parçayla uğraşırken bütünü de gözden kaçırmamalıyız. Örneğin yemekhanedeki bir sorun ile ilgilenirken şunu da unutmamalıyız ki, bu sorun da YÖK'ün bir uygulamasıdır. Önümüze koyduğumuz DEMOKRATİK HALK ÜNİVERSİTELERİ hedefi ile varolan her türlü sorunuza doğru bir bakış açısıyla yaklaşabiliriz.

DEMOKRATİK HALK ÜNİVERSİTE-

LERİ HEDEFİ NELERİ KAPSAR?

-Anti-demokratik, bireyciliği geliştiren(çan eğrisi ve ösym sınavları), ezberci eğitim sisteminin kaldırılması

-Üniversite yönetiminde üniversitenin asıl bileşenlerinin(öğrenciler, öğretim görevlileri ve üniversite personeli) olması

-Paralı (har(a)çlar) ve ayrıcalıklı (özel ünv.) eğitime son verilmesi

-Üniversitelerde gençliği rencide eden, onu sürekli suçlu gören kurumların kaldırılması (Polis, Özel güvenlik birimleri)

-Öğrenciliğin önemli parçalarından biri olan yurtlardaki insanlık dışı yaşam koşullarına son verilmesidir. Demokratik Halk Üniversitesinin kapsamını detaylı olmasa da genel hatlarıyla çizdik. Peki bizler "üniversitelerde yaşadığımız sorunlar, ülkemizin sorunlarından bağımsızdır." diyebilir miyiz?

Hayır! Böyle bir şeyi iddia etmek, orman içinde tek ağacı görmek demektir.

Sorunumuz görünür anlamda üniversiteler olabilir ama, üniversitelerimizdeki sorun YÖK'ten, YÖK de ülkemizdeki yönetim sisteminden bağımsız değildir. Bu yüzden bizler üniversiteli gençlik olarak ülkemiz sorunlarıyla da ilgilenmeliyiz.

Örneğin işsizlik, memur ve işçi maaşları vb.'de bizi birebir ilgilendiren sorunlardır. Düşünün ki bir çoğumuzun babası, annesi memur ya da işçidir. Bu durumda onları ilgilendiren bir sorun bizi de direkt olarak etkileyecektir.

Demokratik bir ülke hedefi neyi kapsar?

Yeni Manisalı gençler davalarının olmadığı bir ülke için, işkence suç sayılmalıdır.

Temel insani ihtiyaçlar olan eğitim, sağlık, konut hakkı gaspedilmemelidir.

Sevidiğimiz müzik grupları, okuduğumuz dergi ve kitaplar yasaklanmamalı, izlemek istediğimiz film sansürlenmemelidir.

Ülkemizin doğal güzellikleri yok edilmemeli, yeraltı ve yerüstü

zenginlikleri halkın yararına kullanılmalıdır.

Ülkemizi bağımlı hale getiren her türlü askeri, kültürel ve siyasi bağdan kopulmalıdır.

Ülkemizde yaşayan farklı milliyetlerden ve inanışlardan halklarımızın bir arada kendi inanışlarını, kültürlerini vb. değerlerini yaşatabileceği bir ülkedir; demokratik ülke. Öğrenci Meclisleri bu sorunların çözümünde aktif bir rol üstlenebilir. Kitleleşildiği oranda sorunların çözümünde daha da etkinleşecek ve etkili olacaktır. Okullarda yönetimle olan ilişkimizde haklılığımızdan gelen meşruluğumuzla ve insanlığa olan saygımızın vereceği güç ile daha da etkili bir rol üstlenebileceğiz. Rektörler, hatta YÖK bir müddet sonra bu gücü kabul etmek zorunda kalacaktır. Öğrenci Meclisleri yönetimle olan bu ilişkisinde özellikle okul bileşenlerini meclislere yaklaştırdığı, onları da yanına aldığı oranda çözüm yolunda daha güçlü adımlar atılacaktır.

Öğrenci Meclisleri ülkemizde üniversiteli gençliğe ulaştığı, daha geniş katılımı sağladığı zaman merkezleşme ihtiyacını hissedecektir. Bu merkezleşme öncelikle ülkemizde gençliğin sorunlarına acil cevaplar verebilme imkanı tanıyacak, ayrıca ülkemiz üniversiteli gençliğinin kaynaşmasını, sorunlarının ortaklığını farketmesinin bir aracı olacaktır.

Genel Meclis ya da GENÇLİK CEPHESİ olarak adlandırabileceğimiz bu merkezi örgütlenme bir kaç eylem veya etkinlik için bir araya gelinecek bir birlikteklilik olmayacaktır. Belli bir tüzüğe ve kurallara (meclislerdeki arkadaşların tartışarak belirleyeceği) sahip olacaktır. Hantal, bizleri körelten değil aksine mantık süzgecinden geçmiş, yaşamımızı düzenleyen, verimliliğimizi arttıran kurallar olacaktır bunlar. Tüzük ve kuralları meclislerin sürekliliğini ve sağlıklı işlemesini sağlayacaktır. Meclis'lerin merkezleşme hedefindeki en önemli araç delege sistemi olacaktır. Delegeler, kitleli-

liğin çalışmaları yavaşlatabileceği, karar almanın zorlaştığı anlarda gerekliliğini daha da hissettirecektir. Delegeler meclisler içinde çalışan öğrencilerin seçimleri ile belirlenen ve kitlenin kendi iradesini yansıtabileceği, kendisini seçen insanlarca denetime açık ve onlara hizmet amacı güden insanlar olmalıdır. Alınan kararların öğrencilere iletilmesinde ve onların düşüncelerini kendi yorumunu katmadan, yürütme organına iletme görevini üstlenmelidirler.

Yürütme organı acilliği söz konusu olan durumlarda kendiliğinden karar alabilir yalnız, bu kararda daha sonra meclise açmak zorundadır. Bunun dışında her zaman karar alma noktasında meclislerdeki arkadaşların düşüncelerini alarak davranır ve asla (acillik harici) bir karar alma organı değildir. Öğrenci meclisleri yürütme organı dışında öğrencilerin farklı zamanlarda oluşabilecek farklı gündemler için başka organlarda yaratabilir. Bu anlamda öğrenci meclisleri kol, kulüp vb. farklı çalışma biçimlerini benimsemiş öğrenci topluluklarıyla ortak çalışma yürütebilir, bu toplulukları yok saymaz.

En baştan beri vurguladığımız bir noktayı tekrarlamak isteriz. Gençliğin en önemli sorunu bir araya geleme, ortak birşeyler üretememe sorunudur. Bir araya gelmeli halk kültürümüzden tunda bu ülkenin sorunlarına, üniversitelerimizdeki sorunlardan bireysel sorunlarımıza değin pek çok konuda geliştirici projeler üretmeli ve kaynaşmalıyız.

İnanıyoruz ki tanıştıkça paylaştıkça ve ürettikçe bağlarımız güçlenecek, yaşamın tadını daha çok alacağız.

Şimdi bir başlangıcın adımlarını anlatmaya çalıştığımız bu yazımızda son söz olarak birşeyler söylemek istiyoruz.

**ÖĞRENCİ MECLİSLERİNDE
BİRLEŞELİM!
ÖĞRENCİ MECLİSLERİ
GÜCÜMÜZDÜR!**

1981 cuntasıyla oluşturulan ve öğrencilerin sorunları ile uzak, ezberci bir eğitim dayatan YÖK'e tepkilerde sürüyor. 6

Kasım'da 18. yılını tamamlayan YÖK, politikalarıyla öğrencileri zor durumda bırakmaya devam ediyor. Bu konuyla ilgili yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Bize kendinizi tanıttirmisiniz ?

İsmim Çetin Yıldırım. Y.T.Ü. Makine Mühendisliği, 3. sınıf öğrencisiyim.

Şu anda içinde bulunduğunuz eğitim sistemi hakkında ne düşünüyorsunuz ?

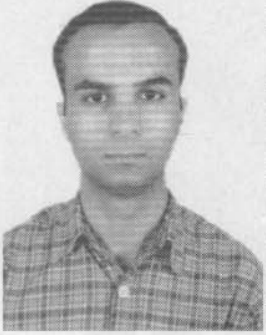
Okulumuzda uygulanan eğitim sistemi tamamen bilimsellikten uzak, sadece teoriye dayanan hatta teoride bile eksik bir sistem. 3.sınıfta olmama rağmen laboratuvarlarda uygulama yapamadık. Bu sistem bizi mühendis olmaktan çıkarıp sadece yönetici veya pazarlamacı gibi yetiştirmekte. Aynı zamanda hocalarımızda bu durumdan şikayetçi fakat düşüncelerini sadece bize söyleyebilmekte ve yapılan değişikliklerde söz haklarını kullanmıyorlar veya kullanamıyorlar. İnsanlar okudukları bölümleri seçerken gelecekteki maddi durumunu düşünerek seçiyorlar. Yeteklerine göre veya isteyerek bir bölüme seçemiyorlar. Bence ilkokuldan itibaren öğrencilerin yetenekleri göz önüne alınarak bu yönde eğitim verilmeli. Böylece çok daha sağlıklı düşünebilen, yönetici, yaratıcı yaptığı işi seven insanlar yetiştirilebilir.

Sizce YÖK nedir?

YÖK bana "YOK"u hatırlatıyor. Sanki insanların çevresinde bir sanal set var, belli sınırları aşamıyorlar.

Eğitimde özelleştirme var, bilimsellik YOK.

Bizi yönetenleri biz seçemiyoruz, YÖK seçiyor.

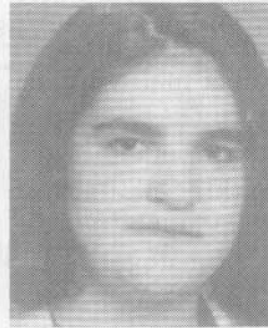

YOK'U HATIRLATAN ŞEY "YÖK"

Bilimsel, demokratik üniversiteleri isteyen öğrencileri yetekmeye çalışıyorlar.

Sizinde bildiğiniz gibi 6 Kasım'da YÖK bu sene 18. yılını tamamlıyor. YÖK'ün uygulamalarının hepimiz farkındayız. Bu uygulamalara karşı nasıl bir çözüm önerirsiniz ?

Bir sorunu çözmek için kitlesellik çok önemlidir. Bu kitleyi sadece öğrencilerin oluşturmaması lazım. YÖK'ün uygulamalarına maruz kalan öğretim üyeleri ile birlikte bu kitleyi oluşturmamız gerekir. Beyazıt Meydanı, diğer büyük olaylar gibi 6 Kasım içinde odak noktası. İnsanların meydana kitleselliği yakalamasını dilerim. Bunun içinde ileriki yıllarda katılımın daha da artması için radikal davranışlardan kaçınılmalı. Çünkü bizi binlerce insan aynı akşam TV'lerden izleyecektir, bu insanlar sadece bizim haklılığımızı bilen öğrenciler olmayacak, YÖK'ün uygulamalarından

habersiz olan diğer meslek gruplarında çalışan insanlarda olacaktır. Geleceğimiz bizim elimizde, geleceğimizi biz değiştirebiliriz.

Bize kendinizi tanıttirmisiniz?

Adım, Yeşim Tunçsan. Y.T.Ü. M.Y.O harita 2. sınıf öğrencisiyim.

Şu anda içinde bulunduğunuz eğitim sistemi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Şu anda dahil olduğumuz sistem bence eğitim sistemi olarak nitelendirilemez. Tam bir eğitimsizlik sistemi. Yani insanlar sadece kendilerine verilen işleri yapan robotlar haline getirilmeye çalışılıyor. Düşünmeyen, kendini ifade edemeyen ve haksızlıklara karşı sesini çıkaramayan bir toplum temelleri oluşturulmaya çalışılıyor. Bu da en iyi genç beyinlere uygula-

lanabilir. Uygulama sürekli hale geçtikçe, bir süre sonra bütün bir toplum istenilen kıvama ulaşır. Bunun dışında bu sistemde beyin yıkayan eğitimin dışında insanların biraraya gelmesi, görüşmesi, isteklerini dile getirmesi, sosyal aktivitelere katılması engelleniyor. Bunu öyle ileri götürüyorlar ki çan eğrisi diye bir sistem uygulayıp, insanların birbirlerine olan güvenlerini bile yok ediyorlar.

Sizce YÖK nedir?

Bence insanları tam da düzenin istediği kalıpların içerisine sokmaya yarayan hantal ve köhne bir yapı. Zaten YÖK'ün kuruluş tarihini incelersek '80 darbesinin ardından özellikle muhalif kanadı oluşturan öğrenci kesimini susturmak amacı ile kurulduğunu görüyoruz. Gün geçtikçe uygulamalarını arttırarak istediği sonuca ulaşmaya çalıştığında farkına varabiliriz. Düzenin topluma uygulamaya çalıştığı en önemli politika tektipleştirme ve bastırmanın ilk ayaklarını YÖK uygulamaya geçiriyor. Her uygulama-sıyla YÖK beynimizi, emeğimizi ele geçirmeye çalışıyor.

Sizin de bildiğiniz gibi 6 Kasım'da YÖK bu sene 18. yılını tamamlıyor. YÖK'ün uygulamalarının hepimiz farkındayız. Bu uygulamalara karşı nasıl bir çözüm önerirsiniz?

YÖK bu 6 Kasım'da 18. yılını tamamlıyor. Yani 18 yıldan beri bizim üzerimizde hayata geçirmeye çalıştığı politikalarını uyguluyor. Öğrenci gençliğin içinde demokrat ve duyarlı öğrenciler 18 yıldan beri birçok platformda YÖK'e karşı mücadele ediyor. Ama bu mücadelenin genişletilebilmesi gerekiyordu. Çünkü YÖK'ün uygulamalarından bütün öğrenci gençlik zarar görüyor. Bunun yanı sıra YÖK'ün bu yıl ki yaş gününü her yıl ki gibi Beyazıt'a çıkılıp boykot yapılarak geçirilmesi taraftarıyım. Ama her yıl yapıldığı gibi klasik tavırların dışında radikal de olabilecek bazı eylemliliklerin yapılmasının da gerektğine inanıyorum. YÖK'ten zarar gören bizleriz. Yıkanlar da bizler olacağız; olmalıyız...

İşte yök...

Üniversiteye geldiğimizden beri sürekli YÖK kelimesini duyuyoruz.

Peki Nedir YÖK?

İlk önce bu kısaltmanın açılımını yapalım.

YÖK : Yüksek Öğretim Kurumu. Yani ülkemizdeki bütün üniversitelerin bağlı olduğu kurum.

Peki bu YÖK ne zaman kuruldu? Hepimizin bildiği gibi şu meşhur '80 darbesinden sonra. Yani tam olarak 5 Kasım 1981'de yürürlüğe girdi ve '82 anayasa-sıyla kurumsallaşmıştır.

Aslında hepimizin en çok merak ettiği soru YÖK'ün neden kurulduğu sorusudur.

Neden böyle bir kuruma 1980'den önce gerek yoktu da '80'den sonra ihtiyaç duyuldu?

80'den önce kısmende olsa ülkemizdeki üniversitelerde bilimsel eğitim veriliyordu. Yine kısmi de olsa mali ve idari özerklik diye bir şey vardı. Aynı zamanda öğrenciler de üniversite hakkında alınan kararlarda söz söyleyebiliyordu. Yani gençliğin bir değeri, bir önemi vardı. Ancak YÖK ilk uygulaması binlerce öğretim elemanı ve öğrenciyi okullardan atmak oldu.

Bilimsel düşünce YÖK adlı bir kafesin içine kondu. Bilimadamları, öğrenciler özgürce düşünce üretmek yerine YÖK'ün dayatmaları ile belirli çıkarlar doğrultusunda düşünmek zorunda bırakıldılar. Amacı bilimadamı yetiştirmek değil, diplomalı ara eleman yetiştirmekti. Belirli sayıda üniversiteye tüm olanakları sunup (özel üniversiteler), kendi istediği tarzda yönetici-

ler yetiştirirken diğer okulları tabela üniversitesi haline getirdi. Buna en güzel örnek ise bugün gördüğümüz ve yeni kurulan Sabancı üniversitesidir. Bu üniversitede on öğrenciye bir öğretim görevlisi düşüyorken, İstanbul üniversitesinde ise üçyüz öğrenciye bir öğretim görevlisi düşüyor.

Anadolu üniversiteleri ise bu kulvardaki yarışa hiç katılamıyor.

Bütün dünyada üniversitelerdeki ünvanlar bilimsel üretimleri sayesinde öğretim görevlilerine verilirken ülkemizde ise para karşılığı dağıtılıyor.

YÖK'ün nimetlerinden biri de anayasada eğitimin parasız olduğunun söylenmesine karşın, her yıl yüzde yüz artan zamlarla eğitimi paralı hale getirmekti.

Sadece bunlarda değil, son

dönemde ise bu uygulamalara yenileri eklendi. Şimdi bu yeni uygulamalar hakkında bilgi verelim:

UYGULAMA 1

Her üniversitede not sistemi değiştirilip, çan eğrisi denilen bir sistem getirildi. Aynı sistem Boğaziçi Üniversitesi'nde yıllardan beri uygulanıyordu. Bu sistemle öğrenciler arasındaki dostluk yok edilip, ilişkiler ben merkezci bir hale getirilmek isteniyor. Öğrenciler

takanları hedef almış gibi görünse de asıl olarak amaç YÖK'ün okulları kışlalara çevirmek istemesidir. Üniversiteler bilim üreten kurumlardır. Askeri kışlalarda bilim üretilmez.

UYGULAMA 3

Bu sene kimsenin ne olduğunu anlayamadığı bir sistem getirildi. Özellikle birinci sınıflar bu uygulamadan nasiplerini aldılar. Çünkü kimse nasıl tercih yapacağını, puanını

arası yardımlaşma köreltiliyor.

UYGULAMA 2

Yine '97'den beri okullarda kılık kıyafet genelgesi adı altında yeni bir uygulama daha getirildi. Tek tipleştirme amaçlı uygulanan sistem, başlangıçta yalnızca türban

nasıl hesaplayacağını bilmiyordu ve sınav sonucunda kimin nereyi kazanacağı tam bir me-rak konusuydu.

UYGULAMA 4

Edebiyat fakültelerinin formasyon hakkı ellerinden alındı. Formasyon almak isteyenler okulu bitirdikten sonra para ile ders alıyorlar. Binlerce öğrencinin öğretmen olma hakları ellerinden alınıyor ve bilimadamı olun deniyor, sanki üniversitelerde bilim üretiliyormuş gibi!

UYGULAMA 5

Son dönemde, özellikle de öğretim elemanları üzerinde baskı unsuru yaratan YÖK, fakülte yöneticilerinin elindeki bütün yetkileri yalnızca rektörün elinde toplamış, fakülte yöneticilerinin iradelerini yok saymıştır. Öğretim görevlilerinin saç, sakal, etek boyuna da müdahale etmeyi kendi-ne hak görmüştür.

Taleplerimiz

✓ **YÖK ve uygulamaları kaldırılmalı.**

- İnsanları bireycileştiren "Çan eğrisi" olarak adlandırılan not sisteminin kaldırılmasını istiyoruz.

- Öğrencileri tek tipleştirmeyi hedefleyen "Kılık Kıyafet Genelgesi" nin kaldırılmasını istiyoruz.

✓ **Paralı eğitim kaldırılmalı.**

- Özelleştirmeye son verilsin.

- Haraçlar kaldırılmalı.

✓ **Üniversitelerdeki ayrıcalıklı statüler kaldırılmalı.**

- Özel üniversiteler kaldırılmalı.

- Vakıf üniversiteleri kapatılmalı.

✓ **Söz karar örgütlenme hakkı istiyoruz.**

- Üniversiteler öğrenci, öğretim görevlisi ve üniversite çalışanlarından oluşan bir kurul tarafından yönetilmelidir.

✓ **Halk için bilim, halk için eğitim istiyoruz.**

HAYIRLI İŞLER BEYLER!

12 Eylül'den YÖK Şefliğine İHSAN DOĞRAMACI, Hacettepe Soygunundan Kızılay Patronluğuna YÜKSEL BOZER

Geride bıraktığımız Ekim ayının ilk haftasında Kızılay'a yeni bir başkan atandı: Prof. Dr. Yüksel Bozer. 17 Ağustos'taki deprem olmasaydı eski başkan Kemal Demir herhalde ömrünü, çiftliği gibi kullandığı Kızılay'da tamamlayacaktı. Olmadı. Soygun, talan öyle çıplak, öyle açıktı ki artık halkın öfkesine; "yüzümüze yağmur yağıyor" diyebileceği bir durum kalmamıştı. Babasından kalan konağını terkeden bir ağanın hüznüyle ayrıldı Kızılay'dan. Devleti ona giderayak bir "Üstün Hizmet Madalyası" vermeyi de ihmal etmedi.

Ülkemizde devlet adına halkın herhangi bir kesimine karşı iktidarın politikalarını uygulayanların ödüllendirilmesi geleneğine uygun olarak, Yüksel

Bozer Kızılay Başkanlığı'na getirildi.

Bizler Yüksel Bozer'i bu yönüyle yıllarca görevlendirildiği üniversitelerden tanıyoruz. Ankara Tıp Fakültesi'ni bitirdikten sonra Hacettepe Üniversitesi'nde İhsan Doğramacı ağabeyinin yanında şaşırtıcı bir hızla, 1964'te doçent, 1969'da profesör oldu. Kişilik ve "bilim adamlığı" yönleriyle Doğramacı ile uyumluluğuna diyecek yoktu.

Diğer yandan AP ve Demirel'in kapısını aşındırıp makam-mevki vb. bir şeyler koparabilmek için el etek öpüyor, bir hizmetkar olarak iktidarların önünde el bağlayıp temenna ediyordu. Tabi bunların karşılıksız kalmadığı, bugünkü Kızılay başkanlığıyla bile anlaşılıyor.

"Kardeşi" İhsan Doğramacı, tıpkı Yüksel Bozer gibi el etek öperek bir yerlere geldikçe yerine hep Yüksel Bozer'i getirdi. Bu gelişim içerisinde bir bilim adamının bilime, halka ve öğ-

rencilerine karşı bir sadakati, sorumluluğu hiç olmadı. Varsa da hiçbir zaman temel olamayacak bir noktaydı bu. Çünkü bu sorumluluğu taşıyan değerli hocalar da vardı öğrencilerin tanıdığı. 1970'lerde Doğramacı ve Bozer gibileri bağlılıklarını sundukça makam - mevki ile ihya edilirken; Cavit Orhan Tütengil, Bedri Karafakioğulları ve Server Tanilli gibi halkına, bilim adamı ve ilerici aydın olma onuruna bağlı olmalarının bedelini ödeyenler de vardı. Tütengil, Karafakioğulları, Tanilli ve daha da sıralayabileceğimiz, halk ve bilim önünde yaşamlarıyla onurlu bir sınav veren bu bilim

adamları, çeşitli bedellerine göğüs gererek, bizce oldukça önemli olan değerleri savundular. Yargılandılar, kurşunlanarak sakat bırakıldılar, katledildiler.

Bu süreç emperyalizm ve onun ülkemizdeki işbirlikçileri tarafından 12 Eylül Cuntası'na giden halkalarla devam etti. Bu doğrultuda İhsan Doğramacı, Yüksel Bozer ve "kardeşleri" de kürsülerinden öğrencilerine karşı üzerlerine düşenleri yerine getirdiler.

Evren'in Her İsteğini Yerine Getirdiniz (mi)? Bir Emir Kulu Gibi (mi) Çalıştınız? *

12 Eylül'de Kenan EVREN, "parlamentoyu, demokratik kurumları, temel insan hak ve hürriyetlerini iptal ettiğini" açıkladığı zaman, en çok başlarını ağrıtan öğrenci gençliği de unutmuyarak tüm yönleriyle hedef alıp saldırıya geçti. Programına "konanların " arasında

üniversitelere, gençliğe bundan sonra verilecek biçim, ve bunu oluştururken görev verebileceği kişiler önemli bir nokta idi.

Daha önceki iktidarların önünde yerlere kadar eğilenler, isimlerinin sol başına yeni payeler eklemek için bu kez de sırmalı şapkaların önünde aynı davranışlarını yinelediler. 12 Eylül generalleri cuntadan sonra hemen, ülkemizin uzun yıllarını kapsayacak olan uygulamaları için görev dağılımı yaptılar.

Başta İhsan Doğramacı ve "kardeşleri" YÖK yasasını, Kenan Evren'in talimatı ve yönlendireciliğiyle hazırladı. Zaten bir darbeci generalin neler isteyebileceğini, kişilikleri ve geçmişten beriki "bilim adamlıkları" gereği çok iyi biliyorlardı. Hizmetkarlıkta öylesine bir yarış içindeydiler ki, bazen kardeşler arasında, birşeyleri bölüşemekten kaynaklı kavgalar bile oluyordu. Bu "profesörler" in istahı bazen öylesine kabarıyordu ki, parti kurmak isteyen Orhan Aldıkaçtı, Evren tarafından azarlanarak bu isteği geri çevriliyordu. Bunun üzerine İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'nü istiyor, olmayınca Evren ona Hukuk Fakültesi Dekanlığı'nı veriyor, kanunen bir yıl Diyarbakır'da görev yapması koşulunu kabul etmeyince Doğramacı ve Evren, Orhan Aldıkaçtı'yı görevden alıyorlar. İhtirasından küplere binen Aldıkaçtı, İhsan Doğramacı'ya "haysiyetsiz adam" diyor. Bu "kardeş" profesörler, biri diğerinin payını kapınca birbirlerine giriyorlardı.

12 Eylül'ün ilk yıllarında bu yaşadıklarını, geride bıraktığımız günlerde bir gazeteye aktaran Doğramacı, anlattıklarıyla; yıllar sonra cuntacılık günlerini anlatan generallerin anı anlatımlarını hatırlatıyor bizlere.

Diğer "kardeş" Yüksel Bozer de bu toz duman pay kapmaca günlerinde İhsan Doğramacı'nın yanındadır tabi. Bu konuda aileden gelen bir marifetleri de olsa gerek ki, kardeşi Ali Bo-

zer, Özal'ın gözde bakanlarından biri olarak boy gösteriyordu.

Hacettepe Soygunu Ve Yüksel Bozer

Ülkedeki iktidar Milli Güvenlik Konseyi'nde somutlanıyor, 12 Eylül ve MGK'nın alt kurumlarından biri olan YÖK bu iktidarı, üniversitelerde, gençlik üzerinde uygulama görevini üstleniyordu.

Yüksel Bozer YÖK'ün kuruluşundan günümüze, bu olgulara sadık bir "profesör" olarak; OD-TÜ Mütevelli Heyeti Başkanlığı, YÖK üyeliği ve Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü ile hizmetlerini layıkıyla yerine getirdi.

Üniversite gençliği de bilir ki Yüksel Bozer'in Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü'ndeki faaliyetleri, -başta da belirttiğimiz gibi- bugün Kızılay Başkanlığı ile ödüllendirilmesini tüm çarpıcılığıyla açıklıyor.

Hacettepe Üniversitesini Geliştirme Vakfı adında bir vakıf kuruluyor. Kurucular; Doğramacı ağabeylerinden feyz alan rektör Yüksel Bozer, rektör yardımcısı Çelik Taşer ve rektörlük genel sekreteri Erdem Takçı. Bunların üçü de sözümona bilim adamı, öğretim üyesi, profesör. Yüksel Bozer öyle bir tüzük hazırlıyor ki, kendi başkanlığının sürekli ve sağlam olmasını mümkün olduğu kadar garantiye alıyor. 1994 yılında faaliyetleri o denli ayyuka çıkıyor ki, YÖK; vakıf ve yöneticilerine yönelik göstermelik de olsa soruşturma başlatıp dava açmak zorunda kalıyor. Soruşturma ve dava konusu "icraatları" ise; "kafeterya, kantin, otopark vb. gelir getiren işletmelerin vakfa devredilmesi, buradan elde edilen gelirlerin sadece yüzde yirmisinin üniversiteye verilmesi, üniversitenin Beytepe Kampüsü' ndeki yüzlerce trilyonluk bir arazinin 49 yıllık irtifa (kullanım) hakkının vakıfça alınması ve yine aynı kampüste sosyal tesislerin ve tesislere ait arazinin vakıf adına tescil

edilmesi" gibi işleri içeriyor.

Bunlar aklımıza hemen; bir hayali ihracatçının, bir tefecinin ya da yasadışı arazi işleriyle uğraşan kimilerinin hayat hikayelerini, yaptıklarını getiriyor. Ama karşımızda, anfilerde, derslerde, TV'lerde sıkça gördüğümüz biri var; bir profesör: Yüksel Bozer.

Unutmadan açılan davanın akıbetinin ne olduğunu da aktaralım. 1994'te açılan davada deliller, olaylar su götürmeyecek cinsten. Yasalarda üç yıl hapis ve memurluktan sürekli men cezası gerektiren bu suçlar, Danıştay'ın 21 Mayıs 1999 günkü kararında "sabit" görülüyor. Ancak nedense ufak bir aksilik olmuş, dava "zamanaşımı" na uğra(tıl)mış.

Devletin gençliğe saldırısı, bu anlayışın, bu kafa yapısının, böyle aydın-bilim adamı olmanın dayatılmasına yönelik olarak yıllardır sürdürülüyor. 12 Eylül cuntasının ürünü olan YÖK kişiliğine birer örnektir İhsan Doğramacı ve Yüksel Bozer.

Bizler YÖK ve onun biçimlendirdiği, onun hizmetkarları olan bu kişilere asla bilim adamı demeyeceğiz. Yıllardır 6 Kasımlar'daki protestolara, boykotlara saldıranlar; İhsan Doğramacı, Yüksel Bozer gibi, öğretmenlikleri bizlere öğretmenlik dışındaki her şeyi çağrıştıran "profesörler" in uyumlu öğrencileri olmamız için saldırdılar.

Bizler, onyıllardır demokrasi isteyen, ulusal onurumuza yapılan saldırıların karşısına dikilen, faşist eğitime hayır diyen, YÖK'ün cuntacı yüzünü teşhir eden ve bunun için bombalarla, üniversitelerden atılarak katledilen gençliğin ve onun mücadele mirasının öğrencileri olacağız.

* (18 Ekim 1999 Pazartesi Hürriyet'te yayınlanan röportajda Doğramacı'ya yöneltilen soru.)

İLK DÜŞÜNCELER

FELSEFE
SÖZLÜĞÜ

**"Büyük insanlık gemide güverte yolcusu
trende üçüncü mevkii
şosede yayan
büyük insanlık..."**

N. Hikmet

Bir parçasını aktardığımız şiirde de görüyoruz insanlığı. Günümüz insanının durumunu, belli noktalarda anlatan bir şiir. Bu şiirin devamında da "sekizinde işe gider, yirmisinde evlenir, kırkında ölür" diyor değerli sanatçı Nazım Hikmet. Ve sonunda ekliyor: **"BÜYÜK İNSANLIĞIN UMU-DU VAR"** diye.

İnsan düşünmeye başlayınca, insan oldu demiştik, ilk bölümde. Korktu önce, sonra sığındığı yerden başını dışarı uzattı, baktı ki çakan şimşek ona fazla bir zarar vermiyor. O güne kadar boşuna korktuğunu anlamıştı şimşekten ve yeni birşey öğrenmişti bundan. Mesele o güne kadar etleri çiğ yiyordu. Yine bir şimşek çaktı ve yıldırım düştü. Yangın çıktı ve orada bir hayvan ateşte yanmıştı. Tadına baktı. Oldukça güzeldi, çiğ ete göre. Onlarda hayvanları o hale getiren şeyi, ara sıra toplanıp balta yaparlarken de görüyorlardı. Taşları keskinleştirmek için birbirine vurduklarında da kıvılcım çıkartıyordu ama bu çok azdı. O halde onu arttırmak gerekiyordu. Artık anlamışlardı, ateşten nasıl yararlanabileceklerini.

Evet o, korkularının üzerine gittikçe yeni birşeyler öğreniyordu. Onu korkutan bir zamanlar güneşin kaybolmasıydı. Güneş gidince ortalık kararıyor ve ortalığı göremediği içinde çok savunmasız kalıyordu. Bunun nedeni neydi, bu işi kim yapıyordu? Hem ne olur du güneş geri dönmezse? O ona ısıyı veriyordu, ışığı veriyordu. "Nasıl ki ben baltayı ağaca vurunca kesili-

yorsa, güneşi de oradan böyle çekip alan biri var! Tamam; onu kızdırdım o da benden intikam almak için kaldırdı bunu. Bende o zaman ona hediyeler veririm ve böylece arayı düzeltiriz" dedi.

İşte böyle bir mantık yürütmesiyle insanın tanrı düşüncesine (doğanın içindeki bir tanrı) ulaştıklarını söyleyebiliriz. Bir nehir, dağ, hayvan herşey tanrı olabilirdi. Sadece ondan (kendisinden) güçlü olması gerekiyordu. Canlı varlıklar, cansız varlıklar, insanlık bunlarla onbinlerce yıllık tarihsel bir süreci yaşadı. Önce yerde, hemen yanında olan tanrıyı (tanrıları) yerden aldı göğe çıkardı. Olmadı tekrar yere indirdi. İşte bunlar, insanın doğayı, kendini, hayatı tanıma çabalarının bir sonucu olarak ortaya çıkmışlarıdır.

Bu ilk çözümlerler bir kaç onbin yıl için, insanlara yeterli gelebilmişti. İsa'dan önce 6000-5000'li yıllar **"Felsefe Tarihi"** açısından önemli olan zaman dilimleridir. İlkçağ Felsefesi denilen Antikçağ Felsefesi, Yunan Kültürü'nün yaratmış olduğu bir felsefedir. Daha doğrusu felsefe ilk o zaman ortaya çıkmıştır. Yani, **bilgiler üzerinde sistemli bir şekilde düşünerek sonuçlar çıkarmaya çalışmak** o dönemde olmuştur.

Bu felsefenin kaynağı da, o bölgede yaşayan halkın, nesiller boyunca kulaktan kulağa aktararak anlattıkları tarihsel "Masallardan" yani mitolojik öykülerden gelmişti.

THALES, tarihin tanıdığı ilk filozoftur. Felsefe ilk olarak "Doğa Felsefesi" biçiminde ortaya çıkmıştır.

Thales'e göre; herşeyin nedeni "su"dur. Dünya "okyanus"un üzerindedir. Hem su olmadan, toprak verimsiz oluyor, bitkiler yetişmiyordu. Mısır'ı ve Nil nehrinin çevresini görmüş olmalı ki her şeyin başına "su"yu koyuyordu. Hem **"hiç birşey nedensiz olmaz"** düşüncesini ortaya koyabilmişti. Bunun için gerekli olan "ilk neden su"ydü. Hem insan vücudunun 1/3'ü de sudan oluşmuyor muydu? Hiç bir madde **"...kendisi meydana gel-**

memiş ve yok olmayacak olan bir varlığı, herşeyin ilk nedeni olarak kabul etmek gerekiyordu."¹ Meydana gelen şeyin kendisiyle özdeş kalan ve kalıcı bir ana maddeden meydana gelmesi gerekiyordu. Thales buraya "su"yu koyuyordu.

ANAXİMANDROS, Antikçağ Filozofları'ndan ikincisi ve Thales'in devamcısı olan bir filozof...

İlk neden sorusunun cevabını su olarak vermiyor. İlk neden ona göre sonsuz bir şey olmalı. O hiç birşeye benzemezdi ve her şey ondan meydana gelir ve **"Her belirli olan, dolayısıyla sonlu ve sınırlı olan şey, meydana gelmiş olan bir şeydir -sıcak soğuktan, sıvı katıdan oluşur- ve yeniden karşıtına döner,"**² ona göre. Yaşamın oluşumuyla ilgili şu görüşü ortaya atmıştır:

"Önce sıcak ile soğuk oluşmuştur. Sıcak başlangıçta soğuk ve karanlık olanı (biçimlendirmekte olan yeri) bir alev küresi olarak, bir kabuk gibi sarmıştı. Soğuktan iki karışık, katı ile sıvı doğmuştur. Sıvıdan, yeri çevreleyen alev küresinin sıcaklığı yüzünden buğular yükselip, alev küresini halkalara, ateşle dolu olan hava tekerleklerine bölmüşlerdir. Bu tekerlekler de bir takım deliklerden -Güneş, Ay- alevler saçarlar. Böylece hava (buğu) ile ateşin birleşmesinden gök meydana gelmişti. Yer, Thales'in düşündüğü gibi düz, tepsi biçiminde değil; silindirdir, yuvarlak bir sütun biçimindedir ve boşlukta serbest olarak durur."³ diyerek dünya ve evren tasarımı oluşturmuştur. Varoluş olayının ana maddenin etkisiyle nasıl biçimlendiği ve hal değiştirip nasıl başka maddeler haline geldiğini bu şekilde ortaya koyuyor. Evrim Teorisi'nin ilk biçimlerinden birisini de şu şekilde söylüyor: **"Yer önce denizle kaplıydı. Yeryüzünde ilk meydana gelen canlılar da, suda yaşayan balık gibi canlılardı.(...) İnsan daha sonra, balığa benzeyen bu ilk canlılardan türemiştir."**⁴

Bu gün bu düşünce (yaşamın denizlerde başlamış olması) azımsan-

mayacak oranda kabul görmektedir.

Şu ana kadar gördüklerimiz, bilgilerin sorgulanarak geliştiğini, bir birine eklenerek ve bir birlerini geliştirerek bir birikim oluşturduğunu görmemizi sağlayabiliyor. Bu araştıran, sorgulayan insanlığın asıl zenginliğidir.

Buraya kadar materyalist (mad-deci) açıdan dünyayı yorumlayan filozofları gördük. Şimdi "Ruh" kavramını ilk olarak ortaya atan yine Anaximandros ile aynı coğrafyada yaşamış, öğrencisi olmuş ve bir nesil ardından gelen bir filozofu tanıyalım isterseniz...

ANAXİMENES'e göre; varlık "birlikli" ve "sonsuz" olmalıdır. Belirli bir şey olmalıdır. Thales buna "su" demişti. Anaximenes ise "hava" diyor. Nasıl ki insanı ayakta tutan soluk ise evreni de ayakta tutan o olmalı. Yeryüzü ve evren hava ile çevrelenmiştir; hava onu sarıp, tu-

tar çünkü.

Anaximenes, soluk almayı (hava maddi bir varlık) ruh olarak tanımladığı için ilk ruh tasarımı da maddi bir yapıya sahipti.

Bir ana madde vardı, tamam ama; diğer maddeler bundan nasıl oluşuyordu. Daha önceki filozoflar bu soruyu sorma gereğini (maddenin canlı bir yapısı olduğunu düşündüklerinden) duymamışlardı. Anaximenes bu soru üzerinde de durdu, ve bir takım sonuçlar çıkarttı. Buna göre: *"Hava yoğunlaşması ve gevşemesi ile çeşitli nesnelere dönüşür, genişlemesi ve gevşemesiyle ateş olur; yoğunlaşmasıyla rüzgarlar bulutlar meydana gelir; bulutlar da su, sudan toprak, yüksek bir yoğunlaşma derecesinde de taşlar meydana gelir. Böylece ateş, sıvı ve katı maddenin bu kendisiyle aynı kalan tek bir anamaddenin çeşitli yoğunlaşma ve gevşeme evrelerinden başkaca bir*

şey değildir."⁶ der, ve **"değişim"**i bunların nedeni olarak görmüştür.

Anlattıklarımız, felsefenin ortaya çıkması ve gelişimini belli ölçülerde görmemizi sağladı. Evet bugüne kadar süre gelen o soruyu "varlık nedir? ezeli- ebedi olan nedir? gibi soruları bir şekilde yanıtlamaya çalışmalarını gördük. Herakleitos bu dönemin önemli filozoflarından birisidir. Diyalektik düşünceyi ilk ortaya koyan bir filozof olması yanı sıra diğerlerinden ayrılır. Herakleitos'u da önümüzdeki hafta tanıyalım...

Bu arada, şunu da ekleyelim; *"İnsanlık umutlarıyla büyüyor."(...)*

1-Felsefe Tarihi, Macit Gökberk, s.28

2-a.g.e, s. 29

3-a.g.e, s. 29

4-a.g.e, s. 29

5-a.g.e, s. 29

6-a.g.e, s. 31

Rivayet o'dur ki kuşlar ülkesinde kıtlıklar, felaketler, açlıklar ve zulüm başgöstermiş. Bütün kuşlar ne yapacaklarını bilemez halde imişler. Yalnız inançlarına göre Simurg Anka adında bir kurtarıcının bir gün gelip kendilerini kurtaracaklarını sanıyorlarmış. Sanıyorlarmış ama bu kurtarıcının nerede yaşadığını ve ne zaman, nasıl geleceğini bilmiyorlarmış. Gel zaman git zaman ne gelen varmış ne giden. Kuşlardan biri bir gün, bir kuş kanadından bir telek bulmuş. Ve anlamışlar ki, Simurg Anka çok uzaklarda ve başı bulutların üzerinde olan büyük bir dağın zirvesinde yaşıyormuş. Hemen bütün kuşlar toplanıp hep birlikte, kendilerini kurtarması için Simurg Anka'nın huzuruna gitmeye karar vermişler. Ancak gidecekleri yol çok uzun ve zorlu bir yolmuş. Bu yolda tehlikelerle dolu bir çok vadi varmış. Birinci vadi ayrılık vadisiymiş. İkinci vadi karanlıklar vadisi, üçüncü vadi özlem vadisi, dördüncü vadi yokoluş vadisiymiş. Ve beşinci vadi ölüm vadisiymiş, altıncı vadi inanç vadisi, yedincisi kurtuluş vadisi imiş. Buna rağmen bütün kuşlar alınan karar gereği ne olursa olsun Simurg Anka'ya ulaşmak için yola çıkmışlar. Yol uzun ve zorlu; ayrılıklar, özlemler, yokoluşlar, ölümler var yolda. Gerçi umut da var ama ardından karanlıklar vadisi de var. Simurg Anka'ya ulaşmak için kıtlıklar vadisini de geçmek gerekiyormuş. Kartal daha yolun başından dönmüş geriye. Göklerdeki krallığından vazgeçemediği için. Bülbül güle olan sevdasını hatırlamış, ayrılamamış gülden. Güvercinler havada takla atmanın mutluluğunu hatırlayıp dönmüş

yolun yarısından geriye. Balıkçıl kuşu denizler üzerinde süzülerek alçaktan uçmanın hazzını hatırlamış ve bırakmış yoldaşlarını yarı yolda. Derken, kuşlar gittikçe azalıyormuş yolun her aşamasında. En son vadi olan kurtuluş vadisini de geçmişler ve vara vara varmışlar o dağın zirvesine. Fakat sayıları iyice azalmış ve otuz kuş kaldıklarını görmüşler. Dağın zirvesine vardıklarında görmüşler ki ne Simurg Anka diye bir kuş varmış, ne de herhangi başka bir kuş. Yalnız bir mağaranın duvarında bir yazı görmüşler. Mağaranın duvarında Simurg Anka yazıyormuş ve hemen yanında da Simurg Anka'nın ne demek olduğu yazıyormuş. Bir de bakmışlar ki meğer Simurg Anka "Otuz Kuş" demekmiş. Dağın zirvesine ulaşan "Otuz Kuş" anlamışlar ki Simurg Anka kendileriymiş. Ve de her biri birer Simurg Anka imiş. Ve bu gerçeği görerek anlamışlar ki kendi kurtuluşları yine kendi ellerindeymiş.

Gördüğümüz gibi; varolan sorunların çözümleri de vardır. Çözüm ise yine bizim kendi ellerimizdedir. Ve şunu anladık ki "Birlikten güç doğar" öyküde de anıldığı gibi kimileri vazgeçemediği alışkanlıkları, bencillikleri onları inandıkları yoldan geri çevirdi. Ama bir yandan da şunu gördük; hangi zorluk olursa olsun, önümüze hangi engeller çıkarsa çıksın inandığımızı, uğruna mücadele ettiğimiz şeye ulaşmak bizlerinin ellerindedir.

Yeter ki inanalım ve isteyelim. Kurtarıcının biz olduğunu görelim.

"Sizlerin de öykülerini, deneme yazılarınızı, şiirlerinizi bu köşemizde görmek isteriz."

KIŞLALI'YI ONBİNLER UĞURLADI

Cumhuriyet Gazetesi yazarı Ahmet Taner Kışlalı'nın bombalı bir suikast sonucu katledilmesi 23 Ekim Cumartesi günü onbinlerce insanın katıldığı eylemde protesto edildi.

Ankara Cumhuriyet Gazetesi binası önünden Kültür Bakanlığı'na doğru 10.30'da başlayan yürüyüşe, bir çok demokratik kitle örgütü katıldı. Yürüyüşte "Ulucanlar'dan Kışlalı'ya Susurluk Sürüyor", "Bin Operasyon Açıklansın, Sorumlular Yargılansın", "Katliamın Katilleri Susurluk Çeteleri", "Ulucanlar'ın Kışlalı'nın Sorumlusu Kontgerilla" ve "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" yazılı pankartlar açıldı.

Kışlalı'yı Kültür Bakanlığı'nın önünde büyük bir kalabalık karşıladı. Daha sonra Kışlalı'nın naaşı önde, kitle arkada "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Katiller Halka Hesap Verecek" sloganları atılarak Cumhuriyet Gazetesi önüne yüründü. Kızılay'ı ve Cumhuriyet Gazetesi binasının önünü dolduran onbinlerce insan "Bu Bir Devlet Cinayetidir", "Çeteler Bizi Yönetemez", "Basın Şehitleri Ölümsüzdür", "Halkımız Saflara Hesap Sormaya", "Kışlalı'nın Katili Susurluk Devleti", "Başbuğ Ecevit" ve "Ecevit İstifa" sloganları atarak hükümeti istifaya çağırırdı ve Kışlalı cinayetini devletin yaptığı yönündeki tepkilerini dile getirdi.

Kışlalı'nın naaşı daha sonra kalabalık bir kitle ile sloganlar eşliğinde Kocatepe Camii'ne getirildi. Kitlenin protestosu caminin avlusunda da devam etti. Kocatepe Camii'nde kılınan cenaze namazından sonra Kışlalı'nın naaşı Karşıyaka Mezarlığı'nda

defnedildi.

Kim öldürdü Kışlalı'yı? Bunun cevabı ilk başta islami bir örgütün yaptığı iddiasıydı. Daha sonraki günlerde araştırmalar yapıldı, yapılan araştırmalar da pek çok insan gözaltına alındı. Bu araştırmalar sonucunda 16 yaşında bir genç kız da tutuklandı.

Yapılan bu çalışmalar devletin katilleri bulmak yönündeki müthiş çabasının (!) halk tarafından taktir edilmesine neden oldu.

Birçok gazeteci- aydın faili meçhul cinayetler ile katlediliyor. Sonuçta biz biliyoruz ki Ahmet Taner Kışlalı cinayetinin sorumluları ile; Uğur Mumcu, Çetin Emeç, Bahriye Üçok, Muammer Aksoy cinayetleri, Ulucanlar katliamı ve daha birçok faili meçhul cinayetin sorumluları aynıdır.

KIŞLALI SUİKASTİNİ PROTESTO İÇİN BİLDİRİ

Katliamları protestolar sürüyor. Hacettepe Üniversitesi, Ankara Üniversitesi MYO'unda Öğrenci Meclisi Girişimi tarafından Ahmet Taner Kışlalı'nın bombalı suikast sonucu öldürülmesini protesto etmek amacıyla 22 Ekim Cuma günü bildiri dağıtıldı.

Dağıtılan bildiride: "Ahmet Taner Kışlalı uğradığı bombalı suikastle katledilmiştir. Düşünceleri ne olursa olsun bu saldırının bilime, bilim adamlarına, demokrasiye yönelik bir saldırdır.

Ahmet Taner Kışlalı cinayeti, Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Muammer Aksoy cinayetlerinden Ulucanlar katliamından, Adana da yapılan yargısız infazdan bağımsız değildir. Amaç halkı terörize ederek laik, anti-laik olarak birbirine düşürmektir. Tüm faili meçhul cinayetlerin sorumlusu Susurluk Devleti'dir.

Üniversiteli gençlik olarak bu katliamları yapan katliamcılarının derhal yakalanarak cezalandırılmasını istiyoruz." şeklinde görüşlerini bildirerek, tepkilerini ifade ettiler.

Kışlalı'nın Katledilmesi Gazi Üniversitesi'nde Forumla Kınandı

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği tarafından Ahmet Taner Kışlalı'nın katledilmesi bir forumla 22 Ekim Cuma günü protesto edildi.

Okulun kantininde toplanmaya başlayan yaklaşık 50 öğrenci; "Bu katliamın, Sivas katliamından, Uğur Mumcu suikastından, Ulucanlar katliamından, Adana'da yapılan yargısız infazdan, bağımsız olmadığı" vurgulanarak, genç hekimlerin bu konuda her zaman duyarlı olacağını açıkladılar. Forum, "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Katiller Halka Hesap Verecek" sloganlarıyla bitirildi.

GAZİ ÜNİVERSİTESİNDE AÇILIŞ ŞENLİĞİ

Gazi Üniversitesi Öğrenci Derneği'ndeki öğrenciler okulların açılışı dolayısıyla bir şenlik düzenlediler. Şenlik 14 Ekim'de Tıp Fakültesi bahçesinde toplanan öğrencilerin katılımıyla saat 12.30 da başladı.

Şenlikte G.Ü.T.F. Halkbilim Kulübü Halkoyunları Ekibi izleyenlere Artvin yöresine ait oyunları sundu. Ardından İDİLCAN Müzik Araştırma Topluğu sahneyi alarak, türküleriyle, halaylarıyla öğrencilerin coşkusunu artırdı. Beş yüzden fazla öğrencinin katıldığı şenlik programı 13.30 da bitirdi.

GİRESUN EĞİTİM FAKÜLTESİ'NDE ÖĞRENCİLERE SALDIRI

Kendisine "milliyetçi" diyen ancak ABD'nin bir dediğini iki etmeyen MHP'liler, Karadeniz Teknik Üniversitesi Giresun Eğitim Fakültesi'nde devrimci demokrat öğrencilere saldırdılar.

20 Ekim 1999 Çarşamba günü fakülte bahçesinde toplanan yaklaşık 150 kişilik grup daha sonra kantine giderek genelde devrimci demokrat öğrencilerin oturdukları masalara gidip öğrencileri taciz ettiler. Buradaki öğrencilere "Erkekseniz çıkarın karşımıza on kişi, kavga edelim" dediler. Ardından sandalye, kül tabları ve ellerine ne geçirdilerse azgınca savurmaya başladılar. Yaklaşık on kişi olan devrimci- demokrat öğrencilerden yaralananlar oldu. Yaralılardan ikisi Giresun Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Yüzünde ve kafasında yaralar olan öğrencilerin yanı sıra bir kişi de hafif yaralandı.

Gerek bu faşist grup toplanırken gerekse, de saldırı sırasında orada bulunan öğretim(!) görevlileri olaya seyirci kaldılar. Derslere girerek ders bile dinleyen polisler ise her zaman ki gibi varlıklarıyla saldırıyı destekler durumdaydılar.

Saldırıya uğrayan öğrenciler

ve diğer devrimci demokrat ve duyarlı 30 öğrenci aynı gün ÖDP Giresun şubesinde bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında saldırının gelişimi, polis ve idarenin olay karşısındaki tavrı anlatıldı. Öğrenciler bu tür saldırıların kendilerini yıldırma- mayacağını açıkladılar.

Bu faşist saldırı yerel basında "karşıt görüşlü grupların çatışması" diye yer alırken Tempo TV isimli yerel kanalda ise saldırıya uğrayanlar suçlu gösterilerek; "vatan hainleri, bölücülük yapıyorlar" şeklinde anlatıldı. Yine aynı TV kanalı yalan, hedef gösteren haberlerine, daha önce olduğu gibi bu faşist saldırı sonra-

sında da devam etmiştir.

Saldırıya uğrayan devrimci-demokrat öğrenciler için "üç beş çapulcu Giresun'u, okulu karıştırıyor." açıklaması yaparak hedef göstermekte ve basın ahlak ilkelerini çiğnemeye devam etmektedir.

Ertesi gün fakülte bahçesinde saat 13:00'de biraraya gelen 60 öğrenci, halk için eğitim isteyen gençliğe yapılan bu saldırıyı protesto eden bir gösteri düzenledi. Saldırının anlatıldığı bir konuşma yapıldı. Öğrenciler "Faşizme karşı omuz omuza, Kahrolsun faşizm." sloganları atarak ardından halay çekti. Halayların ve marşların sonrasında kitle saat 13:30'da gösteriyi bitirdi. Bu tür saldırılar, gençliği Halk İçin bilim, Halk İçin eğitim taleplerinden vazgeçiremeyecek.

ANADOLU ÜNİVERSİTESİNDE ÖĞRENCİ MECLİSİ GİRİŞİMİ TANIŞMA TOPLANTISI YAPILDI

Anadolu Üniversitesi Öğrenci Meclisi Girişimcileri tarafından yapılan tanışma toplantısı, 25 Ekim, saat 12:00'de öğrenci gençliğin her geçen gün daha da büyüyen ve çözüm bekleyen sorunlarına değinilen aç-

verilerek meclisin hangi ihtiyacın ürünü olduğu, yapısı, işleyişi ve niteliği anlatıldı. Daha sonra katılımcıların soruları cevaplandı. Toplantı bir sonraki Öğrenci Meclisi Girişimi toplantısında buluşmak üzere bitirildi.

ış konuş-
masıyla
başladı. Öğ-
renci Mec-
lisleri hak-
kında bilgi

"ÜNİVERSİTELER BİLİM ÜRETİLEN YERLER OLMALI"

Bu sayımızda son dönemde haklarında soruşturma başlatılmasıyla gündeme gelen Eğitim-

Sen öğretmenlerinden biri olan Hasan Toprak'la yaptığımız röportajı yayımlıyoruz.

Öğretmenlerin ülkemizde karşı karşıya kaldıkları sorunlar nelerdir? Kısaca bahseder misiniz?

Hasan Toprak: Bir kez kendi çalışma koşulları nedeniyle ekonomik sıkıntı içerisinde, ikincisi bilimsel eğitimin olmayışından, eğitimin düşüklüğünden kaynaklı eğitimi daha verimli hale çeviremem ve kendilerinin gerilemesiyle karşı karşıyalar. Tabi bunların hepsinin altında ekonomik neden yatıyor. Demokrasi mücadelesi içerisinde demokrasi-nin olmayışından kaynaklı sıkıntılar var.

Siz aynı zamanda Demokratik Eğitim Kurultayı (DEK) üyesisiniz. Geçtiğimiz günlerde Eğitim-Sen tarafından hazırlanan "Demokratik Eğitim Kurultayı" kitabında ırkçı, şoven politikaların şuan ki eğitim aracılığıyla yaygınlaştığı ve bu nedenle de insan haklarının, demokrasinin temel bir ihtiyaç olduğunu yazan Prof. Dr. Mustafa Altınbaş ve 17 öğretmen hakkında soruşturma başlatıldı. Bu konuyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Hasan Toprak: Şimdi bilime karşı tutumumuz geçmişten beri, özellikle devlet açısından baktığımızda çok olumlu değil. Bir dö-

nemin başbakanı bu deprem olayıyla ilgili olmak şartıyla birlikte bilim adamlarına susun diyorsa, susturmaya çalışıyorsa böyle bir anlayışın getireceği nokta da bu olacaktır. Şimdi Türkiye'de bilime bakış açısı çok daha farklı. Öyle bir şey ki Türkiye'de son yaşananlara da baktığımızda bilim adamlarının adları şu son dönemde depremle birlikte anılmaya başlandı. Ama daha önce TV kanalları, medya, Sibel Can'ın, bilmem neyin haberleriyle doluydu. Bir yandan böyle bir gelişme yaşanırken bir yandan da Eğitim-Sen'in DEK'te yaptığı bu çalışmaların amacı aslında milli eğitime ve eğitim sistemine karşı bir çözüm önerisi getirmek, bir tartışma ortamı yaratmaktır. DEK'le ilgili genel bir soruşturma açılmıştı ve bu soruşturmada Demokratik Eğitim Kurultayı'nın bilimsel bir çalışma olduğu kabul edilmiş ve beraat edilmişti. Eğitim programındaki ırkçı şoven anlayışın sergilendiği tarih kitapları içerisinde dikkatli incelendiğinde ırkçı şoven anlayışın, milliyetçilik anlayışının ne kadar çok yaygınlaştırılıp bilimden uzak, bilimsel olmayan bir tarzda ele alındığını görmekteyiz. Bunları açığa çıkarıp gözlemekte, bilimsel eğitimi savunan eğitim emekçileri ve üniversite çevrelerine düşmektedir.

Ülkemizde gerçek anlamda bilimsel eğitimin uygulanabilmesi için sizce neler yapılmalıdır? Çözüm nedir?

Hasan Toprak: Bilimin üretildiği yerler olarak ben üniversiteleri görüyorum. Eğer üniversiteler bilimsel bir eğitim verebilme başarısını gösterebilirse bu mekanizmaların işlendiği yerlerde bilimsel eğitimin daha rahat uygulanabileceğini düşünüyorum. Bunun

için ilk önce varolan zihniyetin değişmesi gerekiyor. Özellikle liberal anlayışın, liberal politikaların değişmesi gerekir. Çünkü bir ülkenin milli eğitimindeki, eğitimdeki bilimselliğin geldiği boyutu, o ülkenin ekonomik düzeyi, o ülkenin var olduğu politik anlayış bütün hepsi içiçe geçtiğinde belirleyici oluyor. Ve daha çok da sermayenin ihtiyaçlarına göre şekilleniyor. Türkiye'de ki eğitim sistemi de dünyadaki eğitim sistemi de. Ama bu da şu demek değildir yani sermayenin ihtiyaçlarına göre şekillenmesi bilimsel eğitim verilemeyeceği anlamına gelmez; ama şunu da görüyoruz ki özel okullarda özel üniversitelerde daha çok böyle elit diyebileceğimiz öğrencilerin bulunduğu üniversitelerde bu bilimsel eğitimin verilebildiğini söylebiliriz. Bu bilimsel eğitimden kimin yararlanıp kimin yararlanamadığını aslında tartışmak lazım çünkü şuan da bilimsel eğitimin verildiği yerlerde yararlanabildiği kişilerle yararlanamadığı kişiler arasında bir ayrım var. Bunu şuna benzetiyorum ben, yani bilimsel eğitimden sermaye sahipleri çok daha kolay yararlanabiliyor ama işçi ve emekçi çocukları kesinlikle yararlanamıyor. Mesala gidin bir Bilkent üniversitesine bakın birde gelin İstanbul Üniversitesine bakın arasındaki fark hemen görülüyor.

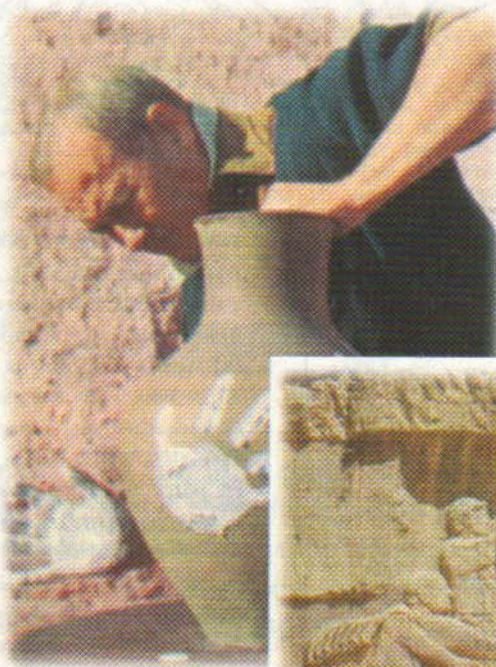
Teşekkürler...

SANATIN GELİŞİMİ VE GÜNÜMÜZDE SANAT -1-

Ülkemizde yıllardır sanat adına her türlü çirkinlik, yozlaşmışlık ve çürümüşlük sergilenmekte, Anadolu'nun gerçek kültürel, sanatsal öğeleri arka plana itilerek, çağdaşlık ve modernlik adına tam bir aymazlık hakim kılınmaktadır. Sosyal, siyasal alandaki çarpıklıklar Kültür-Sanat alanında da doğal olarak kendini hissettirmektedir. Sanat nedir, gerçekte sanatçı kimdir ve misyonu nedir? Bu tamamen unutulmuş ve unutturulmaya çalışılmıştır. Öncelikle sanatın ortaya çıkışı noktasında tarihsel olarak, gerilere gidersek gerçekte sanat nedir ve sanatçı kimdir sorularına daha mantıklı ve net cevaplar vermiş oluruz. **Çünkü kültür-sanat alanında bugünkü yozlaşma ve çürüme (daha doğrusu yozlaştırma çalışmaları-ki bu egemen olan anlayışın bilinçli bir faaliyetidir) bir sonuçtur.** Ve her sonucun da bir tarihsel, toplumsal kökeni vardır. **Ülkemizde kültür-sanat alanındaki dejenerasyona biz gençler olarak, özellikle bu toprakların insanları olarak "dur" demeliyiz.** Ve bunu hayata geçirirken doğru olanı savunmalıyız. Kendine sanatçıyım diyen herkes sanatçı mıdır? İcra edilen, sanat adına hayata geçirilen her eylem sanat mıdır veya kim için sanattır vb. temelde konuya yaklaşırsak akla kara daha net olarak birbirinden ayrılmış olur. Kültür, toplum tarafından tarih boyunca yaratılan maddi ve manevi değerler toplamı olduğuna göre, sanat kültürün bir alt bileşenidir. İnsan tarafından yaratılan her şey kültüredir. Sanatla kültür arasındaki farkı ortaya koyarsak, sanatsal eserlerde estetiksel uzmanlaşma hakimdir. Kültür ise daha geniş boyutta sanatla birlikte yaratılan tüm değerler toplamıdır. Yani kültür bir toplumun dünyayı kavrayış biçimidir. **Bilim, Sanat, Ahlak, Siyaset ve bunun gibi alanlarda toplumsal yaşa-**

yışta ifadesini bulan bu değerler, o toplumun ekonomik ve siyasi yapısının bir yansımasıdır. Bu anlamda kültür ve sanat arasında estetiksel farklar olmakla birlikte, içiçe geçmiş olan iki olgudur. Sanat insanla yaşıttır. yani toplumların ortaya çıkışıyla birlikte sanat

ortaya çıkmıştır. Bunu biraz açalım. Evet, sanat gerçekte insanla yaşıttır. Daha ilk çağlarda, başlangıçta sıradan ve doğa karşısında aciz olan insan, doğa karşısında ayrıcalıklı konuma gelmeye başlayınca, ellerini kullanabilmesi, düşünme yetisinin gelişmeye başlaması ve bunun sonucunda da bir takım av ve savunma amaçlı aletleri yapması sonucunda, kendiliğinden, bir amaca yönelik ortaya çıktı. Bu da insanın ve doğanın karşılıklı birbirini koşullandırması, bu koşullandırma sonucunda insanın fiziksel değişimler, gelişimler göstermesine neden oldu. Ve bu nedenle de ilk avcı insan doğada gördüğü canlıların resimle-

rini, şekillerini mağara duvarlarına çizgilerle resmetmeye başladı. Fakat bu faaliyet daha çok insanın doğa karşısında kendi varlığını korumasının ve devam ettirmesinin bir zorunluluğu olan beslenme temelinde ortaya çıktı. İlk insan avlayacağı canlının, örneğin bir bizonun mağara duvarına resmini işlemeye başladı. Kendiliğinden oluşan bu faaliyet aslında yine doğa koşullarının zor'u karşısında insanda kendiliğinden bir inanç biçimi oluşmasını sağladı. Buna göre ilk insan avlamak istediği canlının resmini mağara duvarlarını çizerse, o canlının ruhunu teslim aldığına ve böylece o canlıyı daha kolay avlayacağına inanırdı. İlk insan mağara duvarlarına canlıların resimlerini çizerken,

aslında sanatsal bir amacı yoktu. Amaç yaşamsaldır. Buradan da görüldüğü gibi ilk çizimler sanatsal bir amaca yönelik değildi. İnsanlaşmayla birlikte doğaya karşı da bir denetim oluşmaya başladı. Mağara duvarlarına çizilen resimler insanın soyutlama yeteneğini ortaya çıkardı. Çizdiği resimlerde kendi bilinç yansımasını gören ilk insan düşünmeye başladı. Ve böylece insan kendi yaşamının bilincine vardı. Artık insanlar duygularını, düşüncelerini, isteklerini yalnız çizgilerle iletmeye başladılar.

Devamı Haftaya

çizgilerle ANADOLU TARİHİ

Tarihi olmayan, tarihi bilmeyen bir halkın geleceği de yoktur. Kökleri sıkı sıkıya toprağına ve değerlerine bağlı olmayanlar çürüyüp gider. Bu yüzden egemenler toplumu köklerinden koparmak,

geleceğini bulanıklaştırmak için kendi resmi tarihlerini dayatmaktadır.

Tarihi, kendi sömürü düzenlerinin devamı için çarpıtarak sunmuşlar ve halklarımızın yarattığı bu tarihi "şanlı milletin, soylu efendilerinin kahramanlıkları" olarak resmi tarih denilen sahtekarlık haline sokmuşlardır.

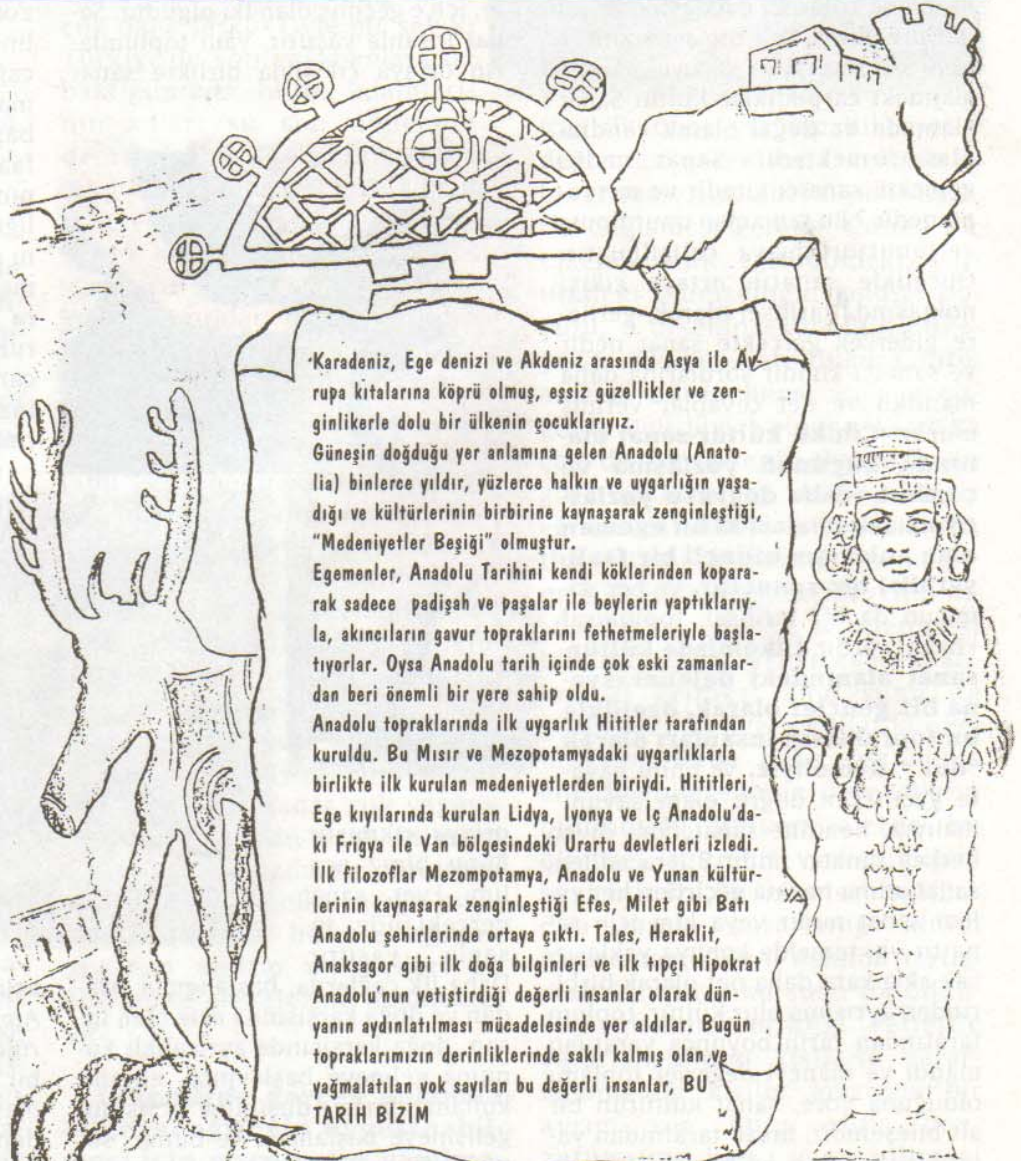

Anadolu'nun tarihi; Kralların, soyluların, paşaların, sultanların, şaşaalı yaşamları, dalevereleri, eğlenceleri değil tam tersi

halkların alintileriyle yükselen medeniyet ve geleneklerin yaratılması tarihidir. Bu tarihsel zenginliği gerileştirmek, saptırmak onu krallara, sultanlara ve padişahlara mal etmekle mümkün. Resmi tarihle egemen sınıflar bunu yapmaya çalışıyorlar.

ANADOLU'NUN KÜLTÜREL ZENGİNLİĞİNİ OLUŞTURAN HALKLARIN YARATTIĞI UYGARLIKLAR, BİRBİRİNİN İÇİNE GEÇEN KÜLTÜRLERLE YENİLENİP ZENGİNLEŞEREK BUGÜNLERE KADAR GELMİŞTİR. İŞTE BÖYLECE ANADOLUMUZ KENDİNE HAS DEĞERLERİYLE KÜLTÜRLERİN KAYNAŞTIĞI KÖPRÜ OLMUŞ, ASYA İLE AVRUPA ARASINDA.

ANADOLU

"Karadeniz, Ege denizi ve Akdeniz arasında Asya ile Avrupa kıtalarına köprü olmuş, eşsiz güzellikler ve zenginliklerle dolu bir ülkenin çocuklarıyız. Güneşin doğduğu yer anlamına gelen Anadolu (Anatolia) binlerce yıldır, yüzlerce halkın ve uygarlığın yaşadığı ve kültürlerinin birbirine kaynaşarak zenginleştiği, "Medeniyetler Beşiği" olmuştur.

Egemenler, Anadolu Tarihini kendi köklerinden kopararak sadece padişah ve paşalar ile beylerin yaptıklarıyla, akıncıların gavar topraklarını fethetmeleriyle başlatıyorlar. Oysa Anadolu tarih içinde çok eski zamanlardan beri önemli bir yere sahip oldu.

Anadolu topraklarında ilk uygarlık Hititler tarafından kuruldu. Bu Mısır ve Mezopotamya'daki uygarlıklarla birlikte ilk kurulan medeniyetlerden biriydi. Hititleri, Ege kıyılarında kurulan Lidya, İyonya ve İç Anadolu'daki Frigya ile Van bölgesindeki Urartu devletleri izledi. İlk filozoflar Mezopotamya, Anadolu ve Yunan kültürlerinin kaynaşarak zenginleştiği Efes, Milet gibi Batı Anadolu şehirlerinde ortaya çıktı. Tales, Heraklit, Anaksagor gibi ilk doğa bilginleri ve ilk tıbbi Hipokrat Anadolu'nun yetiştirdiği değerli insanlar olarak dünyanın aydınlatılması mücadelesinde yer aldılar. Bugün topraklarımızın derinliklerinde saklı kalmış olan ve yağmalatılan yok sayılan bu değerli insanlar, BU TARİH BİZİM

BU BÜYÜK ZENGİNLİK HER NE KADAR EGE-MENLERCE SÖMÜRÜLÜP YAĞMALANSA DA BU GÜNLERE KADAR ULAŞMAYI BAŞARDI. EGE-MEN SINIFLARIN KARALAMAYA, ÇARPITMAYA ÇALIŞTIĞI VE KENDİ RESMİ TARİHLERİYLE FARKLI SUNARAK YOZLAŞTIRMAK İSTEDİĞİ BU ZENGİNLİĞİMİZ ÜZERİNE ÖRTÜLMEMEYE ÇALIŞILAN KARANLIĞI YIRTARAK BU GÜN DE İŞIK OLMAYA DEVAM EDİYOR.

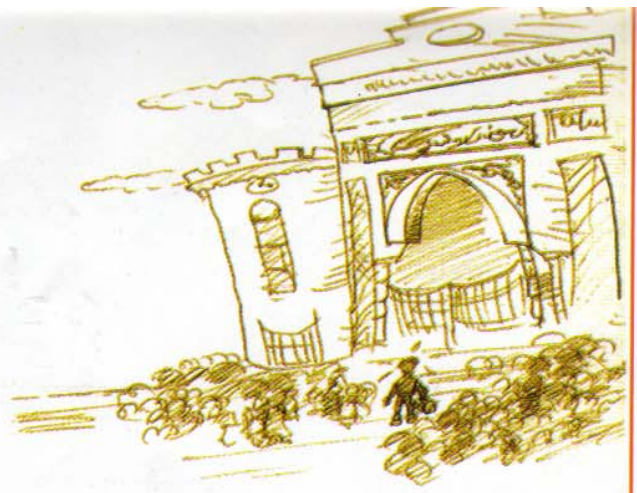
BU HALKLARIMIZIN VE ONLARIN YARATTIĞI DEĞER VE GELENEKLERİN, İLERİCİLİĞİNİN,

NEDEN GELDİM UNİVERSİTEYE

Okullar açılmıştır. Necati kayıtlarını yaptırmış, barınacak bir yer aramaya başlamıştır. Ama bu girişimleri ilk aşamada başarısız olmuş, İstanbul'da 1 hafta kaldıktan sonra köye geri dönmüştür. Ev sorunu canını çok sıkıştır.

Köyde 2 hafta kaldıktan sonra okulda da derslerin başlamasıyla okula tekrar gelmiştir. Öylesine aceleye gelmiştir ki bu, izini suyunu bilmediği bu memlekette kendini yapayalnız hissederek, sıkıntılı sıkıntılı dolaşmaktadır.

Şimdi Necati neler yaşamış hep birlikte bir bakalım...

Etrafa bir süre bakınır ve okulun yolunu tutar. Saç sakala karışmış bir şekilde okula gelir okula uzaktan şöyle bir bakar. Gördüğü, karşılıklı olarak toplanmış iki taraftır. Bir tarafta öğrenciler, bir tarafta da kalkanlı polisler. Önce buna pek bir anlam veremez, nedeni anlamaya çalışır. Okul kapısının önüne geldiğinde ona; "buraya bu şekilde giremezsin sakallıları almıyoruz" derler. Düşünür; "neden, ben buraya okumaya geldim saçımın sakalımın okumakla ne ilgisi var" diye "hem benim durumumu niye sormuyorlar" der, "kalacak yerim var mı yok mu bunları niye sormuyorlar?" Okula ilk gittiği gün böyle geçmiştir...

ÖĞRENCİ MECLİSLERİ DİYOR Kİ:

Çözüm için önce
birbirimizi
tanımalıyız.
Tanışma çaylarına
katılalım

VE DAHA

VÜZLERCE KATLIAMIN

FAİLİ

MEÇHUL MÜ?